

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (andra avdelningen)
den 30 juni 2004*

I mål T-107/02,

GE Betz Inc., tidigare BetzDearborn Inc., Treviso, Pennsylvania (Förenta staterna), företrätt av advokaterna G. Glas och K. Manhaeve, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrå), inledningsvis företräd av E. Joly, sedan av G. Schneider, båda i egenskap av ombud,

svarande,

den andra parten i förfarandet inför överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrå, intervenient i målet vid förstainstansrätten, var **Atofina Chemicals Inc**,

* Rättegångsspråk: engelska.

Philadelphia, Pennsylvania (Förenta staterna), företrätt av M. Edenborough, barrister, och M. Medycky, solicitor,

angående en talan som väckts mot det beslut som fattades av första överklagandekommittén vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 17 januari 2002 (ärende R 1003/2000-1), i ett invändningsförfarande mellan Atofina Chemicals Inc. och GE Betz Inc.,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden N. J. Forwood samt domarna J. Pirrung och A. W. H. Meij,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers,

med beaktande av den ansökan som ingavs till förstainstansrättens kansli den 8 april 2002,

med beaktande av det svaromål som ingavs till förstainstansrättens kansli den 23 juli 2002,

med beaktande av det svaromål som intervenienten Atofina Chemicals Inc. ingav till förstainstansrättens kansli den 26 juli 2002,

efter det muntliga förfarandet den 17 september 2003,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 I artiklarna 42 och 73 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i ändrad lydelse, föreskrivs följande:

"Artikel 42

Invändningar

...

3. En invändning skall framställas skriftligen och skall närmare ange vilka grunder som åberopas. ... Den som framställer en invändning får lägga fram fakta, bevisning och argument till stöd för sin talan inom den tid som byrån fastställer.

...

Artikel 73

Beslutets grunder

Byråns beslut skall innehålla beslutets grunder. Beslut får endast grunda sig på omständigheter som parterna har haft tillfälle att yttra sig över.”

- 2 Reglerna 15–18 och 20 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av förordning nr 40/94 (EGT L 303, s. 1) (nedan kallad tillämpningsföreskrifterna) har följande lydelse:

”Regel 15

Innehåll i anmälan om invändning

...

2. Anmälan om invändning skall innehålla

...

- b) beträffande det tidigare märke eller den tidigare rättighet som ligger till grund för invändningen:
 - i) då invändningen baseras på ett tidigare märke, en uppgift om detta och en uppgift om att det äldre märket är ett gemenskapsmärke eller en uppgift om

den eller de medlemsstater, då så är tillämpligt inklusive Beneluxländerna, där det äldre märket har registrerats eller registrering sökts eller, då det äldre märket är ett internationellt registrerat märke, en uppgift om den eller de medlemsstater, där så är tillämpligt inklusive Beneluxländerna, i vilka skyddet av det äldre märket gäller,

- ii) om tillgängligt, ansökningsnumret eller registreringsnumret och registreringsdatum, inklusive prioritetsdag för det äldre märket,

...

- vi) en återgivning och, om tillämpligt, en beskrivning av det äldre märket eller den tidigare rättigheten,

- vii) de varor och tjänster för vilka det äldre märket har registrerats ... skall den invändande parten tillsammans med uppgift på alla de varor och tjänster för vilka det äldre märket är skyddat även lämna uppgift på de varor och tjänster som invändningen grundar sig på.

...

Regel 16

Fakta, bevis och skäl som styrker invändningen

1. Alla meddelanden om invändning får innehålla information om de fakta, bevis och skäl som presenteras som stöd för invändningen, åtföljda av relevanta bestyrkande dokument.

2. Om invändningen grundas på ett äldre märke som inte är ett gemenskapsvarumärke, skall anmälan om invändning om möjligt åtföljas av ett bevis på registreringen av det äldre märket, som t.ex. ett registreringsintyg. ...

3. De fakta, bevis och skäl och övriga bestyrkande underlag som avses i punkt 1 och de bevis som avses i punkt 2 får, om de inte överlämnas samtidigt med invändningen eller i anslutning därtill, inlämnas inom den period efter det att invändningsförfarandet inletts som Byrån fastställer enligt regel 20.2.

Regel 17

Språkanvändning vid invändningsförfaranden

1. Om invändningen inte inlämnas på det språk som använts i ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke, om det språket är ett av Byråns språk, eller det andra språk som angavs när ansökan inlämnades, skall den invändande

parten inlämna en översättning av invändningen på något av dessa språk inom en månad från utgången av invändningsperioden.

2. Om de bevis som styrker invändningen enligt regel 16.1 och 16.2 inte inlämnas på det språk som används vid invändningsförfarandet, skall den invändande parten inlämna en på det språket gjord översättning av bevisen inom en månad från utgången av invändningsperioden eller, där så är tillämpligt, inom den period som fastställs av Byrån i enlighet med regel 16.3.

...

Regel 18

Avvisande av anmälan om invändning

1. Om Byrån noterar att meddelandet om invändning inte uppfyller bestämmelserna i artikel 42 i förordningen, eller då meddelandet om invändning inte klart identifierar den ansökan mot vilken invändning inlämnas, eller det äldre märket eller de tidigare rättigheter på basis av vilka invändningen inlämnas, skall byrån avvisa anmälan om invändning, såvida dessa brister inte har åtgärdats före utgången av invändningsperioden. ...

2. Om Byrån noterar att meddelandet om invändning inte uppfyller andra bestämmelser i förordningen eller dessa regler skall detta meddelas den invändande parten och denne skall inbjudas att åtgärda de noterade bristerna inom en period om två månader. Om bristerna inte åtgärdas innan tidsgränsen utlöper skall Byrån avvisa meddelandet om invändning.

...

Regel 20

Prövning av invändning

...

2. Om anmälan om invändning inte innehåller uppgifter om fakta, bevis och skäl enligt regel 16.1 och 16.2, skall Byrån uppmana den invändande parten att överlämna sådant material inom en av Byrån fastställd tidsfrist. ...”

Bakgrund till tvisten

- 3 Sökanden har ansökt hos Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (nedan kallad harmoniseringsbyrån) om registrering av ordmärket BIOMATE. Ansökan inkom den 20 november 1997.
- 4 Registreringsansökan avser varor som omfattas av klas. 1 i Niceöverenskommelsen av den 15 juni 1957 om klassificering av varor och tjänster för varumärkesregistrering, med ändringar och tillägg. Varorna i klas. 1 motsvarar följande beskrivning:

— Klas. 1: ”Kemiska produkter för användning som mikrobiocider i industriella vatten- och processystem.”.

- 5 Ansökan offentliggjordes i *Bulletinen för gemenskapsvarumärken* nr 72/98 av den 21 september 1998.

- 6 Atofina Chemicals Inc., intervenienten, framställde en invändning mot registreringen genom en skrivelse av den 21 december 1998. Skrivelsen inkom till harmoniseringsbyrån den 22 december 1998. Invändningen grundades på det figurmärke som återges nedan.

bioMεT

- 7 Följande upplysningar har registrerats för detta figurmärke:

— Registrerat i Benelux under nummer 39765 den 28 juni 1971 för varor som omfattas av klasserna 1 och 5 i Niceöverenskommelsen, nämligen:

— Klas. 1: "Kemikalier för industriell och vetenskaplig användning, likaså för jordbruk, trädgårdsskötsel och skogsbruk (med undantag för preparat för utrotning av svamp och mögel, växtbekämpningsmedel och beredningar för utrotning av ohyra), särskilt avsedda för utrotning av macro- och microorganismer".

— Klas. 5: "Preparat för utrotning av svamp och mögel, växtbekämpningsmedel och beredningar för utrotning av ohyra".

— Registrerat i Frankrike (nytt nummer 1665517) den 23 januari 1980 för varor som omfattas av klass 1 i Niceöverenskommelsen, nämligen:

— Klass 1: "Kemikalier, kemiska sammansättningar för användning som biocider".

— Internationell registrering R 325543 den 8 november 1966 härrörande från Benelux med verkan i Österrike, Frankrike, Italien och Portugal för varor som omfattas av klasserna 1 och 5 i Niceöverenskommelsen, nämligen:

— Klas. 1: "Kemikalier för industriell och vetenskaplig användning, likaså för jordbruk, trädgårdsskötsel och skogsbruk".

— Klas. 5: "Kemikalier, särskilt avsedda för utrotning av macro- och microorganismer".

8 — Invändningen grundades också på ordmärket BIOMET som registrerades i Italien (nytt nummer 400859) den 30 maj 1962 för varor som omfattas av klasserna 1 och 5 i Niceöverenskommelsen, det vill säga:

— Klas. 5: "Varor och kemiska sammansättningar för användning som bakteriedödande medel".

- 9 Avslutningsvis grundades invändningen på kännetecknet BIOMET som inte är registrerat, men som används i Benelux, Frankrike, Italien, Österrike och Portugal.
- 10 Invändningen framställdes mot samtliga varor som nämns i ansökan och grundades på alla varor som omfattades av de registrerade äldre varumärkena.
- 11 Vad avser de registrerade äldre varumärkena grundades invändningen på artikel 8.1 a och b och 8.5 i förordning nr 40/94. Vad avser det ovannämnda oregistrerade kännetecknet grundades invändningen på artikel 8.4 i förordning nr 40/94.
- 12 Kopior av registreringsintygen för de äldre varumärkena bifogades anmälan om invändning.
- 13 Den 7 april 1999 översände invändningsenheten ett telefax till intervenienten med följande innehåll:

”Notification of deficiencies in the notice of opposition (Rule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation)

...

The examination of the notice of opposition has shown that the indication of the goods and services has not been provided in the language of the opposition proceedings (english).

This deficiency must be remedied within a non extendible period of two months from receipt of this notification, that is on or before 07/06/1999.

The notice of opposition will otherwise be rejected on grounds of inadmissibility.”

(”Meddelande om brister i anmälan om invändning (reglerna 15 och 18.2 i tillämpningsföreskrifterna)

...

Vid prövningen av anmälan om invändning framkom det att förteckningen över varor och tjänster inte hade ingetts på handläggningsspråket vid invändningsförfarandet (engelska).

Denna brist skall avhjälpas inom två månader från och med mottagandet av detta meddelande, det vill säga senast den 7 juni 1999. Fristen kan inte förlängas.

Om bristen inte avhjälpas kommer anmälan om invändning att avvisas.”)

- 14 Intervenienten skickade en översättning av listorna över de varor som omfattades av de äldre varumärkena per telefax den 28 maj 1999. I telefaxet uppgavs också följande:

"If further information is required, please let us know."

("Var vänlig kontakta oss vid behov av ytterligare upplysningar.")

- 15 Den 29 juni 1999 skickade invändningsenheten ytterligare ett telefax till intervenienten. Telefaxet hade följande lydelse:

"Communication to the opposing party of the date of commencement of the adversarial part of the opposition proceedings and of final date for submitting facts, evidence and arguments in support of the opposition (Rules 19 (1), 16 (3), 17 (2) and 20 (2) of the Implementing Regulation).

...

Your opposition has been communicated to the applicant.

...

The adversarial part of the proceedings will commence on 30/08/1999.

A final period of four months from receipt of this notification, that is until 29/10/1999, is allowed for you to furnish any further facts, evidence or arguments which you may feel necessary to substantiate your opposition ...

Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation.”

(”Meddelande till den invändande parten om datumet för inledning av den kontradiktoriska fasen av invändningsförfarandet och sista dagen för inlämnande av fakta, bevis och skäl som styrker invändningen (reglerna 19.1, 16.3, 17.2 och 20.2 i tillämpningsföreskrifterna)

...

Sökanden har underrättats om er invändning.

...

Den kontradiktoriska fasen av förfarandet inleds den 30 augusti 1999.

Från och med mottagandet av detta meddelande har ni fyra månader på er (till och med den 29 oktober 1999) att inkomma med ytterligare fakta, bevis och skäl till stöd för er invändning.

Var vänlig notera att samtliga dokument skall vara författade på handläggnings-språket för invändningsförfarandet eller åtföljas av en översättning.”)

- 16 Fristen på fyra månader förlängdes till den 23 mars 2000. En dag före utgången av fristen ansökte intervenienten om att fristen skulle förlängas igen. Harmoniseringsbyrån avslag ansökan med hänvisning till att de skäl som hade åberopats till stöd för en förlängning var otillräckliga. Med hänsyn till att ansökan inkom en dag före utgången av fristen fick intervenienten emellertid ytterligare en dag på sig att komma in med uppgifter till stöd för invändningen. Intervenienten inkom med ytterligare skäl under den extra dagen, nämligen ett stadgeenligt tillkännagivande, broschyrer och en etikett.
- 17 Genom beslut av den 7 september 2000 fastställde invändningsenheten att invändningen, vad avser det oregistrerade äldre kännetecknet, inte kunde tas upp till sakprövning och att invändningen i övrigt inte uppfyllde kraven i artikel 8.1 a och b och 8.5 i förordning nr 40/94. Invändningsenheten motiverade sitt beslut med att den invändande parten, trots att en översättning av registreringsintygen för de äldre varumärkena inte hade tillhandahållits inom fristen, inte hade inkommit med bevis för att de äldre registreringarna på vilka invändningen grundades var giltiga och för deras rättsliga ställning.
- 18 Av dessa skäl avvisade invändningsenheten invändningen i dess helhet och förpliktade intervenienten att bära de kostnader som var hänförliga till förfarandet.

- 19 Den 13 oktober 2000 överklagade intervenienten invändningsenhetens beslut.
- 20 Den 17 januari 2002 antog överklagandenämnden ett beslut (nedan kallat det överklagade beslutet), vilket sökanden, enligt egna uppgifter, delgavs genom rekommenderat brev av den 8 februari 2002. I det överklagade beslutet fastställde överklagandenämnden följande:
- Talan ogillas i den del som avser beslutet att invändningen mot det oregistrerade äldre kännetecknet inte kan tas upp till sakprövning,
 - invändningsenhetens beslut ogiltigförklaras,
 - ärendet återförvisas till invändningsenheten för handläggning,
 - parterna skall bära sina kostnader i förfarandet vid överklagandenämnden.
- 21 Överklagandenämnden motiverade beslutet att delvis ogiltigförklara invändningsenhetens beslut med att denna, genom att till den invändande parten översända de telefax som citeras i punkterna 13 och 15 ovan, gav den senare berättigade förväntningar om att de kopior av registreringsintygen som hade bifogats anmälan om invändning uppfyllde de formella kraven.

Förfarandet

- 22 Sökanden har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 5 april 2002, väckt förevarande talan. Ansökan var på engelska.
- 23 Då de andra parterna inte har invänt mot att engelska används som rättegångsspråk i förfarandet vid förstainstansrätten har förstainstansrätten utsett engelska till rättegångsspråk.
- 24 Den 23 juli 2002 inkom harmoniseringsbyrån med sitt svaromål. Den 26 juli 2002 inkom intervenienten med sitt svaromål.
- 25 Den 17 oktober 2002 inkom sökanden med en inlaga med stöd av artikel 135.3 i förstainstansrättens rättegångsregler. Med tanke på att sökanden inte hade ansökt om att få inkomma med en replik och intervenientens och harmoniseringsbyråns svaromål inte innehöll några nya grunder eller yrkanden som motiverade en inlaga med stöd av denna bestämmelse, beslutade förstainstansrätten att inte lägga denna inlaga till handlingarna i målet.

Parternas yrkanden

- 26 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det överklagade beslutet i den mån som

i) invändningsenhetens beslut av den 7 september 2000 häri ogiltigförklaras,

ii) ärendet återförvisas till invändningsenheten för handläggning,

iii) parterna förpliktas att bära sina kostnader i förfarandet vid överklagandenämnden,

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive sökandens kostnader i förfarandet vid överklagandenämnden.

27 Harmoniseringsbyrån har yrkat att förstainstansrätten skall

— bifalla sökandens yrkande om ogiltigförklaring av det överklagade beslutet,

— förplikta parterna att bära sina egna rättegångskostnader.

28 Intervenienten har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan,

- ogiltigförklara invändningsenhetens beslut i den mån det häri fastställs att invändningen på grundval av äldre registreringar saknade korrekt grund,

- ogiltigförklara invändningsenhetens beslut om rättegångskostnaderna,

- återförvisa ärendet till invändningsenheten för handläggning,

- förplikta sökanden att ersätta intervenientens kostnader i förevarande mål.

Parternas yrkanden

Innebörden av harmoniseringsbyråns yrkanden

- 29 Vid förhandlingen preciserade harmoniseringsbyrån till att börja med att dess första yrkande inte sträckte sig längre än sökandens yrkande. Harmoniseringsbyråns yrkande skall därmed tolkas så att det syftar till att stödja sökandens första yrkande.
- 30 Vid förhandlingen preciserade harmoniseringsbyrån dessutom att den i andra hand yrkade att förstainstansrätten skall göra en bedömning mot bakgrund av de andra parternas yrkanden och argument. Harmoniseringsbyrån har därmed låtit förstå att den överlämnar frågan till förstainstansrätten.

- 31 Det skall härvid påpekas att intervenienten vid förhandlingen gjorde gällande att det var harmoniseringsbyråns uppgift att företräda överklagandenämnden inför förstainstansrätten eftersom överklagandenämnden inte själv var företräd där.
- 32 Det skall till att börja med erinras om att harmoniseringsbyrån inrättades genom förordning nr 40/94, bland annat för att administrera de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om gemenskapsvarumärken, och att den förväntas utöva samtliga uppgifter enligt denna förordning mot bakgrund av det allmänna intresset av denna administration.
- 33 Det skall vidare noteras att även om överklagandenämnderna är en integrerad del av harmoniseringsbyrån (förstainstansrättens dom av den 12 december 2002 i mål T-110/01, Vedral SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (BABY-DRY) (REG 2002, s. II-5275, punkt 19) och det föreligger en funktionell kontinuitet mellan överklagandenämnden, granskaren och/eller den behöriga enheten (förstainstansrättens dom av den 8 juli 1999 i mål T-163/98, Procter & Gamble mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), (REG 1999, s. II-2383, punkt 38), är överklagandenämnderna och deras ledamöter oberoende i funktionellt hänseende vid utövandet av sina uppgifter. Harmoniseringsbyrån saknar därmed rätt att rikta förelägganden till överklagandenämnderna.
- 34 Under dessa omständigheter konstaterar förstainstansrätten att även om harmoniseringsbyrån saknar rätt att väcka talan mot ett beslut som antagits av en överklagandenämnd är den inte därmed skyldig att försvara sådana beslut när de har överklagats eller att yrka att varje talan som väcks mot ett sådant beslut skall ogillas.
- 35 Det stämmer visserligen att harmoniseringsbyrån i artikel 133.2 i rättegångsreglerna utpekats som svarande i förfarandet vid förstainstansrätten. Denna omständighet

påverkar emellertid inte konsekvenserna av systematiken i förordning nr 40/94 vad avser överklagandenämnderna. Systematiken är sådan att det är mer eller mindre möjligt att besluta om rättegångskostnaderna när det överklagade beslutet ogiltigförklaras eller ändras, oberoende av den ståndpunkt som harmoniseringsbyrån intagit i förfarandet vid förstainstansrätten.

36 Under dessa omständigheter är det inget som hindrar att harmoniseringsbyrån ställer sig bakom ett av sökandens yrkanden eller nöjer sig med att överlåta frågan till förstainstansrätten samtidigt som den, inom ramen för det uppdrag som lyfts fram i punkt 31 ovan, redogör för de argument som den anser att förstainstansrätten kan ha nytta av att känna till.

37 För övrigt skall det påpekas att en ny ansökan som presenteras först vid förhandlingen utan tvekan är sen, och således inte kan tas upp till sakprövning. Den extra precisering som gjorts vid förhandlingen i förevarande fall är emellertid inte en ansökan i egentlig mening och förstainstansrätten skall därmed inte ta ställning till frågan huruvida denna precisering kan tas upp till sakprövning.

Innebörden av intervenientens yrkanden

38 Vid förhandlingen preciserade intervenienten att det andra, det tredje och det fjärde yrkandet endast syftar till att undvika missförstånd. Eftersom nämnda yrkanden följer av det första yrkandet kan intervenientens krav begränsas till vad som ryms inom det första och det femte yrkandet. Intervenienten yrkar därmed att talan skall ogillas och att sökanden skall förpliktas att ersätta intervenientens rättegångskostnader.

Prövning i sak

Parternas argument

- 39 Sökanden har åberopat en enda grund till stöd för sin talan, nämligen åsidosättandet av artikel 17.2 i tillämpningsföreskrifterna.
- 40 Sökanden har gjort gällande att överklagandenämnden godtog invändningsnämndens konstaterande enligt vilket registreringsintygen inte hade ingetts på handläggningsspråket i invändningsförfarandet och en översättning av dessa inte hade ingetts i tid. Eftersom det saknas bevis för de äldre varumärkenas giltighet och för deras rättsliga ställning anser sökanden att den del av invändningen som rör dessa varumärken skall ogillas.
- 41 Sökanden har också gjort gällande att överklagandenämnden begick ett misstag när den, på grundval av invändningsenhetens telefax av den 7 april 1999 och den 29 juni 1999, slog fast att invändningsenheten hade åsidosatt intervenientens berättigade förväntningar.
- 42 Eftersom telefaxet av den 7 april 1999 uttryckligen gällde reglerna 15 och 18.2 i tillämpningsföreskrifterna samt möjligheten att avvisa talan, och med tanke på att anmälan om invändning inte uppfyllde kraven i regel 15.2 b vii i tillämpningsföreskrifterna, kan telefaxet enligt sökanden endast anses ha betydelse för frågan huruvida anmälan om invändning kan tas upp till sakprövning och inte för de bevis som skall inges till stöd för invändningen. Enligt sökanden saknas det skäl för att inte ta upp bevisen till sakprövning. Genom telefaxet av den 28 maj 1999 avhjälpste intervenienten emellertid den brist i anmälan om invändning som hade påtalats av invändningsenheten.

- 43 Sökanden har preciserat att invändningsenheten, tvärtemot vad som skulle ha varit fallet vid avvisning, inte var skyldig att upplysa den invändande parten om att det saknades en sådan översättning som avses i regel 17.2 i tillämpningsföreskrifterna.
- 44 Det var den invändande partens uppgift att inkomma med den bevisning till stöd för invändningen som den ansåg var nödvändig. Intervenienten kunde enligt sökanden inte avhjälpa brister i detta hänseende genom att, såsom i telefaxet av den 28 maj 1999, i allmänna ordalag uppmana invändningsenheten att underrätta bolaget för det fall den behövde ytterligare upplysningar. Detta gäller i ännu högre grad med tanke på att det ovannämnda faxet utgjorde svar på telefaxet av den 7 april 1999, vilket rörde frågan huruvida invändningen kunde tas upp till sakprövning. Ett motsatt resonemang skulle innebära att invändningsenheten är skyldig att bistå den invändande parten.
- 45 Vad avser telefaxet av den 29 juni 1999, hade detta till enda syfte att ge intervenienten möjlighet att, i enlighet med artikel 42.3 i förordning nr 40/94 och regel 16.3 i tillämpningsföreskrifterna, inkomma med ytterligare bevisning till stöd för invändningen om den ansåg att detta var nödvändigt.
- 46 Varken telefaxet av den 7 april 1999 eller telefaxet av den 29 juni 1999 kan ha gett intervenienten berättigade förväntningar vad avser språkkraven i regel 17.2 i tillämpningsföreskrifterna. Detta gäller oavsett om telefaxen beaktas vart och ett för sig eller tillsammans. Telefaxet av den 29 juni 1999 borde tvärtom ha gjort intervenienten uppmärksam på dessa krav.
- 47 Enligt harmoniseringsbyrån var det med rätta som överklagandenämnden bedömde att regel 17.2 i tillämpningsföreskrifterna hade åsidosatts i förevarande fall. I dom av den 13 juni 2002 i mål T-232/00, Chef Revival USA mot harmoniseringsbyrån — Massagué Marin (Chef) (REG 2002, s. II-2749, punkt 42), fastställde förstainstansrätten att det föreligger en skillnad mellan kravet i regel 15.2 b vii i

tillämpningsföreskrifterna på upplysningar om de varor för vilka det äldre märket har registrerats, å ena sidan, och kravet i artikel 42.3 i förordning nr 40/94 samt reglerna 16.1, 16.2 och 20.2 på detaljerade upplysningar vad avser fakta, bevis och skäl, å andra sidan. Enligt regel 18.2 i tillämpningsföreskrifterna leder ett åsidosättande av den första skyldigheten till att meddelandet om invändning avvisas, medan ett åsidosättande av skyldigheten att lämna de upplysningar som avses i det andra fallet endast leder till att dessa upplysningar inte beaktas vid prövningen av invändningen i sak.

- 48 Eftersom det enligt regel 17.2 i tillämpningsföreskrifterna krävs att den invändande parten skall inkomma med en översättning av de bevis som styrker invändningen på det språk som används vid invändningsförfarandet, är ett åsidosättande av denna skyldighet att jämställa med underlåtenhet att inkomma med sådan bevisning. I ett sådant fall kan invändningsenheten inte göra annat än att ogilla talan.
- 49 Harmoniseringsbyrån anser däremot att överklagandenämnden begick ett misstag när den gjorde bedömningen att intervenientens berättigade förväntningar hade åsidosatts.
- 50 För det första kan intervenienten inte med framgång göra gällande att den inte kände till de relevanta bestämmelserna eftersom de är tydliga och inte har ändrats sedan antagandet.
- 51 För det andra gav invändningsenheten varken i telefaxet av den 7 april 1999 eller i telefaxet av den 29 juni 1999 intervenienten några precisa, uttryckliga eller underförstådda försäkringar om att de bevis som hade lämnats in uppfyllde språkraven.

- 52 För det tredje är sådana tillkännagivanden som telefaxet av den 29 juni 1999 av sin natur sådana att de inte kan vara precisa eller specifika. Till att börja med framgår det av artikel 42.3 i förordning nr 40/94 samt av reglerna 16.3 och 20.2 i tillämpningsföreskrifterna att harmoniseringsbyråns roll är att i allmänna ordalag uppmana den invändande parten att inkomma med fakta, bevis och skäl och inte att göra denne uppmärksam på specifika brister. Ett sådant uppmärksammande skulle kräva att ärendet prövades i sak innan fakta, bevis och skäl har inkommit. Detta är en situation som lagstiftaren inte har avsett och är utesluten med hänsyn till invändningsförfarandets kontradiktoriska natur. Dessutom framgår det av artikel 74 i förordning nr 40/94 och av regel 16.3 i tillämpningsföreskrifterna att parterna, så snart som invändningen har bedömts kunna tas upp till sakprövning, har fria händer vad avser framställandet av sin sak. Avslutningsvis framgår det av artikel 74.1 i förordning nr 40/94 att harmoniseringsbyrån saknar behörighet att bistå den invändande parten i fråga om de fakta, bevis och skäl som skall lämnas in. Dessa principer är analogt tillämpliga på språkkraven.
- 53 Harmoniseringsbyrån har, med hänvisning till flera beslut som antagits av överklagandenämnder, konstaterat att det råder oenighet i frågan huruvida den standardformulering som användes i telefaxet av den 29 juni 1999 är tillräckligt tydlig. Icke desto mindre anser harmoniseringsbyrån att denna fråga skall besvaras jakande.
- 54 Intervenienten har gjort gällande att invändningen skall anses vara korrekt motiverad så snart som var och en av parterna är ordentligt underrättad om merparten av de fakta, bevis och skäl som motparten grundar sig på.
- 55 I förevarande fall innehöll anmälan om invändning en upplysning om att en kopia av registreringsintygen hade bifogats formuläret om invändning och att invändningen grundades på alla varor för vilka de äldre varumärkena hade registrerats. Enligt intervenienten skall telefaxet av den 7 april 1999 av naturliga skäl tolkas så att listorna över de varor som avsågs i intygen utgjorde en del av anmälan om invändning och att dessa skulle översättas till det språk som användes vid

invändningsförfarandet. Denna översättning skulle ha inkommit den 28 maj 1999. De nödvändiga upplysningarna för att avgöra huruvida invändningen var välgrundad fanns därmed antingen direkt i anmälan om invändning eller indirekt i denna genom hänvisningen till översättningen av listan över varor, vilken översändes per telefax den 28 maj 1999.

56 Intervenienten har gjort gällande att det inte är nödvändigt att översätta all information i ett registreringsintyg eftersom viss information saknar relevans eller är omöjlig att översätta. Det senare gäller till exempel för namn och siffror. Det är inte heller nödvändigt att översätta en upplysning, som till exempel datumet för registreringen, när denna inte har åberopats. Vid förhandlingen tillade intervenienten att det vore oproportionerligt och orimligt att kräva att hela dokumentet skall översättas när endast en liten del av detta har åberopats.

57 Med hänvisning till regel 16.1 och 16.2 i tillämpningsföreskrifterna har intervenienten tillagt att det inte föreligger någon skyldighet att tillhandahålla fullständiga översättningar av registreringsintyg för äldre varumärken.

58 Vid förhandlingen gjorde intervenienten dessutom gällande att beviset för giltigheten av det varumärke på vilket invändningen grundas och dess rättsliga ställning inte följer av översättningen av registreringsintygen, utan av själva registreringsbevisen.

59 För övrigt har intervenienten gjort gällande, vad avser telefaxet av den 29 juni 1999, att den normala betydelsen av detta är att den brist som påtalades i telefaxet av den 7 april 1999 hade avhjälpits och att invändningen inte skulle avvisas. Anmärkningen i detta telefax avseende det språk som användes vid invändningsförfarandet gällde

kompletterande fakta, bevis eller skäl, och inte sådana fakta, bevis och skäl som redan hade lämnats. Om invändningsenheten ansåg att nämnda brist inte hade avhjälpts borde den enligt intervenienten rimligtvis ha avvisat invändningen. Detta gjorde den emellertid inte.

- 60 Intervenienten instämmer i överklagandenämndens resonemang enligt vilket intervenienten kunde göra gällande berättigade förväntningar, på grundval av invändningsenhetens uppgifter, vad avser iakttagandet av de krav som uppställs för att invändningen skall godtas.
- 61 Avslutningsvis har intervenienten hänvisat till fem beslut av harmoniseringsbyråns överklagandenämnder i vilka det fastställdes att det inte var nödvändigt att översätta all information i de aktuella registreringsintygen. I två av dessa beslut fastställdes det dessutom att den invändande parten kunde göra gällande berättigade förväntningar vad avser uppfyllandet av dessa krav med anledning av invändningsenhetens agerande.

Förstainstansrättens bedömning

- 62 Sökanden har i argumenteringen till stöd för sin enda grund gjort en åtskillnad mellan frågan om de språkkrav som ställs vid ett invändningsförfarande, och särskilt frågan om åsidosättande av regel 17.2 i tillämpningsföreskrifterna, å ena sidan, och frågan om invändningsenhetens åsidosättande av intervenientens berättigade förväntningar, å andra sidan. Harmoniseringsbyrån och intervenienten har också gjort denna åtskillnad. Vid prövningen av den enda grunden utgår förstainstansrätten från denna uppdelning.

Språkraven vid invändningsförfarandet

- 63 Vad avser språkraven för de äldre varumärken som har åberopats till stöd för invändningen har överklagandenämnden i punkt 23 i det överklagade beslutet anfört att "den invändande parten (det vill säga intervenienten i förfarandet vid förstainstansrätten) därmed var skyldig att inkomma med de exakta uppgifterna i registret på handläggningsspråket vid förfarandet". Överklagandenämnden har tillagt att det i förevarande fall inte råder något tvivel om att den invändande parten underlät att förete en fullständig översättning av de dokument som de behöriga myndigheterna hade utfärdat eller publicerat i detta ärende. Förstainstansrätten konstaterar att den sistnämnda omständigheten inte har bestridits av någon av parterna.
- 64 I förevarande fall är det klarlagt att det i anmälan om invändning angavs att en kopia av registreringsintygen hade bifogats formuläret med invändningen, att invändningen grundades på alla varor för vilka de äldre varumärkena hade registrerats och att förteckningarna över dessa varor inte åtföljdes av en översättning till handläggningsspråket vid invändningsförfarandet.
- 65 Anmälan om invändning uppfyllde därmed inte de språkrav som uppställs i reglerna 15.2 b vii och 17.1 i tillämpningsföreskrifterna eftersom den inte innehöll en översättning till handläggningsspråket vid invändningsförfarandet av förteckningarna över de varor och tjänster för vilka de äldre varumärkena hade registrerats. Denna situation är inte upptagen bland de fall som nämns i regel 18.1 i tillämpningsföreskrifterna, men omfattas av tillämpningsområdet för regel 18.2 häri, vilken avser fall där anmälan om invändning inte uppfyller andra bestämmelser i förordning nr 40/94 eller i tillämpningsföreskrifterna än de som nämns i artikel 18.1 i tillämpningsföreskrifterna. De andra bestämmelser som avses utgörs i förevarande fall av regel 15.2 b vii och regel 17.1 i tillämpningsföreskrifterna.

- 66 Invändningsenheten handlade därmed i enlighet med reglerna 15.2 b vii, 17.1 och 18.2 i tillämpningsföreskrifterna när den i ett telefax av den 7 april 1999 uppmanade intervenienten att inkomma med en översättning till handläggningsspråket vid invändningsförfarandet av listorna över de varor och tjänster för vilka de äldre varumärkena hade registrerats. Överst på telefaxet angavs för övrigt "[r]eglerna 15 och 18.2 i tillämpningsföreskrifterna" "(r]ule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation").
- 67 Det är också klarlagt att intervenienten den 28 maj 1999 inkom med en översättning till handläggningsspråket vid invändningsförfarandet av listorna över de varor och tjänster för vilka de äldre varumärkena hade registrerats. På detta sätt anpassades anmälan om invändning till "andra bestämmelser i förordning nr 40/954 eller i tillämpningsföreskrifterna", i enlighet med föreskrifterna i regel 18.2 i tillämpningsföreskrifterna.
- 68 I ett telefax av den 29 juni 1999 beviljade invändningsenheten intervenienten en tidsfrist för att inkomma med ytterligare fakta, bevis och skäl till stöd för invändningen. I telefaxet informerade invändningsenheten om att samtliga dokument skulle vara författade på handläggningsspråket vid förfarandet eller åtföljas av en översättning.
- 69 Förstainstansrätten konstaterar att telefaxet överensstämmer med artikel 42 i förordning nr 40/94, regel 16.2 och 16.3 samt regel 17.2 i tillämpningsföreskrifterna i den mån som det föreskrivs i dessa bestämmelser att fakta, bevis och skäl till stöd för invändningen får framställas inom den tidsfrist som fastställs av harmoniseringsbyrån. Överst på telefaxet nämndes för övrigt reglerna 19.1, 16.3, 17.2 och 20.2 i tillämpningsföreskrifterna.

- 70 Det är vidare riktigt att invändningsenheten inte informerade den invändande parten om att en sådan översättning av registreringsintygen som avses i regel 17.2 i tillämpningsföreskrifterna saknades. Det framgår emellertid av domen i det ovannämnda målet Chef (punkterna 52 och 53) att de rättsliga kraven rörande bevis samt översättningen av dessa handlingar till det språk som används vid invändningsförfarandet utgör materiella villkor för invändningen och att invändningsenheten därför inte var skyldig att underrätta intervenienten om bristen i form av underlåtenhet att inkomma med en översättning av registreringsintygen för de äldre varumärkena. Förstainstansrätten erinrar om att den omständigheten att det inte fanns någon översättning av förteckningarna över de varor och tjänster som omfattades av de registrerade varumärkena strider mot reglerna 15.2 b vii och 17.1 i tillämpningsföreskrifterna, vilket innebär att regel 18.2 i tillämpningsföreskrifterna aktualiseras. Den omständigheten att det inte fanns någon översättning av registreringsintygen för de äldre varumärkena strider däremot inte mot någon av bestämmelserna i förordning nr 40/94 eller de bestämmelser i tillämpningsföreskrifterna som avses i regel 18.2 i tillämpningsföreskrifterna.
- 71 Förstainstansrätten skall pröva intervenientens argument mot bakgrund av det ovannämnda. Förstainstansrätten har redogjort för dessa argument ovan i punkt 53 och följande punkter.
- 72 Till att börja med skall det påpekas att det framgår av rättspraxis att regeln att bevis till stöd för en invändning skall framställas på handläggningsspråket vid invändningsförfarandet eller åtföljas av en översättning till detta språk motiveras av att det är nödvändigt att iaktta den kontradiktoriska principen och principen om jämlikhet i medel mellan parterna vid ett förfarande mellan parter. Det stämmer, vilket intervenienten också har gjort gällande, att den invändande parten inte är skyldig att tillhandahålla en fullständig översättning av registreringsintygen för de äldre varumärkena. Detta innebär emellertid inte att invändningsenheten är skyldig att vid prövningen i sak av invändningen beakta registreringsintyg som ingetts på ett annat språk än det som används vid invändningsförfarandet. När registreringsintygen inte har översatts till handläggningsspråket kan invändningsenheten ogilla invändningen, under förutsättning att frågan inte kan avgöras på grundval av

eventuell annan bevisning som inkommit, i enlighet med regel 20.3 i tillämpningsföreskrifterna (domen i det ovannämnda målet Chef, punkterna 42, 44, 60 och 61). Det skall påpekas att det sistnämnda undantaget inte har åberopats i förevarande mål.

- 73 Vad avser argumentet att bevisningen gällande de varumärken på vilka invändningen grundas inte följer av översättningen av registreringsintygen, utan av registreringsintygen själva, konstaterar förstainstansrätten att det visserligen stämmer att bevisningen följer av registreringsintygen, och inte av översättningarna härav. Icke desto mindre kan denna bevisning endast tas i beaktande om den uppfyller de språkkrav som uppställs i regel 17.2 i tillämpningsföreskrifterna.
- 74 Vad avser nödvändigheten av att översätta de aktuella dokumenten i deras helhet, vilken har bestridits av intervenienten, skall det påpekas att frågan huruvida vissa delar av dessa dokument kan anses sakna betydelse för invändningen i fråga och således inte behöver översättas, omfattas av den invändande partens utrymme för skönsmässig bedömning. Det är emellertid endast de delar som har översatts till handläggningsspråket som kan beaktas av invändningsenheten. I förevarande fall framgår det dessutom av handlingarna att de dokument som tillhandahållits på nederländska, italienska och franska inte är så omfattande, särskilt inte i förhållande till den översatta företeckningen över varor, att skyldigheten att tillhandahålla en översättning kan anses vara oproportionerlig och orimlig.
- 75 Vad avser intervenientens argument rörande beslut som fattats av harmoniseringsbyråns överklagandenämnder nöjer sig förstainstansrätten med att erinra om att de beslut beträffande registrering av ett kännetecken såsom gemenskapsvarumärke som överklagandenämnderna skall fatta med stöd av förordning nr 40/94 omfattas av en begränsad behörighet och inte av en befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar. Frågan huruvida dessa beslut är lagenliga skall därför enbart bedömas på grundval av denna förordning, såsom den tolkats av gemenskapsdomstolarna, och inte på grundval av överklagandenämndernas tidigare beslutspraxis (se bland annat

förstainstansrättens dom av den 20 november 2002 i de förenade målen T 79/01 och T-86/01, Bosch mot harmoniseringsbyrån (Kit Pro och Kit Super Pro), REG 2002, s. II-4881, punkt 32).

- 76 Avslutningsvis skall förstainstansrätten pröva intervenientens argument att invändningsenheten, om den ansåg att den brist som påtalades i telefaxet av den 7 april 1999, nämligen att det inte fanns någon översättning av förteckningarna över de varor som omfattades av registreringarna, inte hade avhjulpts, rimligtvis borde ha avvisat invändningen, vilket den inte gjorde. Förstainstansrätten nöjer sig med att konstatera att förevarande tvist inte gäller den omständigheten att det inte fanns någon översättning av listorna över de varor och tjänster som omfattades av de äldre varumärkena, utan avsaknaden av en översättning av registreringsintygen för de äldre varumärkena.
- 77 Av detta följer att inget av intervenientens argument kan godtas.
- 78 Av det ovan anförda följer att överklagandenämndens uppfattning (se punkt 63 i förevarande dom), nämligen att intervenienten var skyldig att inkomma med de exakta uppgifterna i registret på handläggningspråket, inte utgör felaktig rättstillämpning.

Intervenientens berättigade förväntningar

- 79 Överklagandenämnden fastställde följande i punkt 24 i det överklagade beslutet:

"Genom de ovannämnda tillkännagivandena (telefaxen av den 7 april 1999 och den 29 juni 1999) gav invändningsenheten den invändande parten berättigade förvänt-

ningar om att de kopior av registreringsintygen som hade bifogats anmälan om invändning uppfyllde de formella kraven. Den invändande parten hade rätt att utgå från att den uppfyllde de formella kraven i bestämmelserna, eftersom den hade tillhandahållit den nödvändiga översättningen avseende varorna i fråga.”

- 80 Förstainstansrätten erinrar emellertid om att rätten att göra anspråk på skydd för berättigade förväntningar, vilken utgör en av gemenskapens grundläggande principer, enligt fast rättspraxis tillkommer varje enskild som befinner sig i en situation av vilken det framgår att gemenskapsadministrationen, genom att ge tydliga försäkringar, har väckt grundade förhoppningar hos denne (se bland annat förstainstansrättens dom av den 19 mars 2003 i mål T-273/01, Innova Privat-Akademie mot kommissionen, REG 2003, s. II-1093, punkt 26, och där citerad rättspraxis).
- 81 Förstainstansrätten konstaterar att det varken framgår av det överklagade beslutet eller av handlingarna i ärendet vid överklagandenämnden att intervenienten inför denna över huvud taget åberopade ett åsidosättande av principen om skydd av berättigade förväntningar. För att kunna fastställa huruvida överklagandenämnden gjorde en riktig bedömning när den på eget initiativ slog fast att invändningsenheten hade gett sökanden berättigade förväntningar skall förstainstansrätten pröva de omständigheter som har betydelse för denna fråga i förevarande fall.
- 82 Den första omständigheten utgörs av invändningsenhetens telefax av den 7 april 1999. I detta telefax uppmanades sökanden att inkomma med en översättning till engelska av förteckningen över de varor som omfattades av äldre rättigheter. Om detta inte skedde skulle invändningen avvisas. Enligt överklagandenämnden var formuleringen i detta telefax vilseledande eftersom den gav vid handen att det enda som saknades var den engelska översättningen av förteckningen över varor, utan att det upplystes om att sökanden också var skyldig att tillhandahålla en fullständig översättning av registreringsintygen.

- 83 Den andra omständigheten utgörs av den mening i telefaxet av den 28 maj 1999 i vilken intervenienten uppmanade harmoniseringsbyrån att kontakta bolaget vid behov av ytterligare upplysningar. Med hänvisning till denna mening anförde överklagandenämnden i punkt 21 i det överklagade beslutet att "den invändande parten, när den inte erhöll något svar från invändningsenheten (felaktigt) drog slutsatsen att allt var i sin ordning med invändningen".
- 84 Den tredje omständigheten gäller den mening i telefaxet av den 29 juni 1999, i vilken invändningsenheten uppgav att intervenienten hade "beviljats en sista tidsfrist ... för att inkomma med ytterligare fakta, bevis och skäl till stöd för ... invändning[en]", jämförd med invändningsenhetens telefax av den 7 april 1999. Enligt överklagandenämnden redde inte detta meddelande ut det missförstånd som hade uppstått till följd av de två tidigare meddelandena.
- 85 Förstainstansrätten ställer sig inte bakom överklagandenämndens analys av dessa tre omständigheter.
- 86 Till att börja med, vad avser invändningsenhetens telefax av den 7 april 1999, konstaterar förstainstansrätten att det innehöll en uttrycklig hänvisning till reglerna 15 och 18.2 i tillämpningsföreskrifterna och att det i telefaxet enbart angavs att förteckningen över varor och tjänster inte hade tillhandahållits på handläggningspråket vid invändningsförfarandet. Med tanke på att telefaxet inte innehöll några exakta hänvisningar till bland annat reglerna 16 och 17 i samma förordning kan telefaxet inte anses ha gett intervenienten berättigade förväntningar vad avser iakttagandet av kravet i regel 17.2 i de nämnda föreskrifterna om att bevis som styrker invändningen skall inlämnas på det språk som används vid invändningsförfarandet. Denna bedömning styrks av den omständigheten att intervenienten själv inte har åberopat detta telefax för att göra gällande berättigade förväntningar.

- 87 Vad avser den andra omständigheten skall det påpekas att ett sådant meddelande, som härrör från intervenienten själv, inte kan jämföras med ett beteende av gemenskapsadministrationen vilket har kunnat väcka grundade förhoppningar hos den invändande parten. Berättigade förväntningar kan nämligen inte grundas på ett ensidigt agerande av den part som har dessa förväntningar. För övrigt skulle ett sådant resonemang, vilket harmoniseringsbyrån med rätta har påpekat, innebära att invändningsenheten är skyldig att bistå den invändande parten, vilket vore oförenligt med systemet.
- 88 Vad avser den tredje omständigheten, det vill säga meningen i det ovan i punkt 84 nämnda telefaxet av den 29 juni 1999, skall det påpekas att denna mening, särskilt med beaktande av att adjektivet "ytterligare" används, jämförd med telefaxet av den 7 april 1999, inte heller var av sådan natur att den kunde väcka grundade förhoppningar hos den invändande parten om att de inlämnade registreringsintygen uppfyllde de relevanta språkraven. Skrivelsen innehåller nämligen inga precisa uppgifter om att så skulle vara fallet. För det fall att denna skrivelse inte redde ut eventuella missförstånd eller skingrade tvivel hos intervenienten borde denne om nödvändigt ha kontaktat harmoniseringsbyrån.
- 89 Dessutom begick överklagandenämnden ett misstag när den i punkt 22 i det överklagade beslutet konstaterade att intervenienten genom telefaxet av den 29 juni 1999 upplystes om att den hade fyra månader på sig att inkomma med ytterligare fakta, bevis och skäl som den ansåg stödja invändningen och att "handlingarna" skulle tillhandahållas på handläggningsspråket vid invändningsförfarandet eller åtföljas av en översättning ("that the documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation"). I själva verket angavs det i telefaxet att "alla handlingar" skulle tillhandahållas på handläggningsspråket eller åtföljas av en översättning ("Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation"). Denna upplysning rörande handläggningsspråket kan därför inte anses gälla enbart "ytterligare fakta, bevis

och skäl". Upplysningen är tvärtom av allmän natur, varför telefaxet av den 29 juni 1999 inte kan tolkas så att kopiorna av de registreringsintyg som hade bifogats anmälan om invändning uppfyllde språkraven.

- 90 Genom att göra gällande att telefaxet av den 29 juni 1999, enligt en normal tolkning, innehöll en uppgift om att den brist som påtalades i telefaxet av den 7 april 1999, det vill säga avsaknaden av en översättning till handläggningsspråket av förteckningarna över de varor som omfattades av de äldre varumärkena, hade avhjälppts, medgav intervenienten själv att telefaxet inte kunde tolkas så att även registreringsintygen uppfyllde språkraven.
- 91 Intervenienten har också gjort gällande att överklagandenämnderna i två av de fem beslut som nämnden tagit upp fastställde att den invändande parten med anledning av invändningsenhetens agerande kunde göra gällande berättigade förväntningar vad avser uppfyllandet av kraven på översättning av informationen i de registreringsintyg som var i fråga.
- 92 Förstainstansrätten erinrar om att lagligheten av överklagandenämndernas beslut inte kan bedömas på grundval av överklagandenämndernas tidigare beslutspraxis. Detta gäller oberoende av frågan huruvida dessa beslut är förenliga med den rättspraxis som citerats vad avser berättigade förväntningar. Förstainstansrätten har redan redogjort för detta förhållande (domen i det ovannämnda målet Kit Pro och Kit Super Pro, punkt 32).
- 93 Under dessa omständigheter konstaterar förstainstansrätten att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den bedömde att invändningsenhetens agerande gav intervenienten berättigade förväntningar om att de kopior av registreringsintygen som hade bifogats anmälan om invändning uppfyllde de formella kraven.

- 94 Av det ovan anförda följer att den enda grund som åberopats till stöd för ogiltigförklaring av det överklagade beslutet skall godtas. Det överklagade beslutet skall således ogiltigförklaras i enlighet med sökandens yrkanden.

Rättegångskostnader

- 95 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 96 I förevarande fall har intervenienten tappat målet i den mån som det överklagade beslutet skall ogiltigförklaras i enlighet med sökandens yrkanden. Sökanden har emellertid inte yrkat att intervenienten skall ersätta rättegångskostnaderna, utan att harmoniseringsbyrån skall ersätta dessa, inklusive de kostnader som sökanden har haft i förfarandet vid överklagandenämnden.
- 97 Trots att harmoniseringsbyrån har anslutit sig till sökandens första yrkande skall harmoniseringsbyrån ersätta sökandens kostnader eftersom beslutet fattats av en av harmoniseringsbyråns överklagandenämnder. Av denna anledning skall harmoniseringsbyrån, i enlighet med sökandens yrkanden, ersätta sökandens rättegångskostnader, inklusive de kostnader som avser förfarandet vid överklagandenämnden. Intervenienten skall bära sina egna rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande dom:

- 1) **Det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 17 januari 2002 (ärende R 1003/2000-1) ogiltigförklaras i den mån invändningsenhetens beslut av den 7 september 2000 häri ogiltigförklaras, ärendet återförvisas till invändningsenheten för handläggning och parterna förpliktas att bära sina egna kostnader i förfarandet vid överklagandenämnden.**

- 2) **Harmoniseringsbyrån skall ersätta sökandens rättegångskostnader, inklusive de kostnader som avser förfarandet vid överklagandenämnden.**

Intervenienten skall bära sina rättegångskostnader.

Forwood

Pirrung

Meij

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 30 juni 2004.

H. Jung

J. Pirrung

Justitiesekreterare

Ordförande